

تعیین فراوانی سندرم سرخه مادرزادی متعاقب واکسیناسیون سرخک - سرخه

تصادفی زنان باردار در سال ۱۳۸۲

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به اینکه واکسن سرخه، ویروس زنده ضعیف شده می باشد، از نظر تئوری امکان عبور از جفت و آلوده سازی جنین را دارد. انتقال عفونت سرخه در سه ماه اول حاملگی به جنین، می تواند آنومالی ها شدید در جنین ایجاد نماید. ولی تاکنون در مطالعاتی که بر روی این افراد انجام شده است، نشانی از بروز ناهنجاری های مربوط به سندرم سرخه مادرزادی (Congenital rubella syndrome=CRS) مشاهده نشده است. در طرح واکسیناسیون همگانی سرخک - سرخه که در آذرماه ۱۳۸۲ در ایران انجام شد، تعدادی زیادی از زنان باردار به طور اتفاقی واکسن MR (Measles-rubella) دریافت نمودند، که در این مطالعه سعی شد تا فراوانی سندرم سرخه مادرزادی در زنان باردار مراجعه کننده به بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص) و امام خمینی (ره) در سال ۱۳۸۲ تعیین شود.

روش بررسی: در این مطالعه همگروهی، ۸۱۰ نفر با میانگین سنی ۲۵-۱۴ سال از این زنان، تحت پیگیری قرار گرفتند. افراد به دو گروه «حساس» و «با ایمنی قبلی» در مقابل سرخه قبل از واکسیناسیون (توسط ارزیابی پاسخ IgG Avidity به واکسن سرخه) تقسیم شدند و سپس زنان حساس تا زمان زایمان پیگیری شدند و نوزادان آنها تا ۲ سالگی پیگیری شدند.

یافته ها: در ۲ نوزاد که از گروه افراد حساس نسبت به سرخه متولد شده بودند، IgM اختصاصی سرخه در سرم خون بند ناف یافت شد که نوزادان، تحت پیگیری قرار گرفتند و نشانه ای از سندرم سرخه مادرزادی را نشان ندادند. نتیجه گیری: براساس یافته های این مطالعه، ریسک خطر عفونت با ویروس سرخه برای جنین مادرانی که تصادفاً در مواجهه با این ویروس قرار گرفتند، فوق العاده ناچیز بود.

کلیدواژه ها: ۱- واکسن سرخک - سرخه ۲- زنان باردار ۳- سنجش IgG Avidity
۴- سندرم سرخه مادرزادی

دکتر عبدالرسول اکبریان I

*دکتر آمنه حقگو II

دکتر رسول همکار III

دکتر محبوبه حاج عبدالباقی IV

دکتر عبدالرضا استقامتی V

دکتر رخشنده ناطق VI

دکتر سیدمحسن زهرایی VII

سمیه جلیوند VIII

دکتر طلعت مختاری آزاد VI

دکتر کرامت نوری جلیانی IX

تاریخ دریافت: ۸۵/۵/۱، تاریخ پذیرش: ۸۵/۱۱/۱۱

I) استاد و متخصص زنان و زایمان، بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران.

II) متخصص زنان و زایمان، بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران (*مؤلف مسؤول).

III) استادیار و ویرولوژیست، دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران، تهران، ایران.

IV) دانشیار و متخصص بیماری های عفونی و گرمسیری، بیمارستان امام خمینی، بلوار کشاورز، خیابان دکتر قریب، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران، تهران، ایران.

V) استادیار و متخصص کودکان، مرکز مدیریت بیماری ها، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران.

VI) استاد و ویرولوژیست، دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران، تهران، ایران.

VII) دانشیار و متخصص بیماری های عفونی و گرمسیری، مرکز مدیریت بیماری ها، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران.

VIII) دانشجوی دکتری ویروس شناسی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران، تهران، ایران.

IX) متخصص آمار، دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران، تهران، ایران.